

BLASKATY (1) ai

N sg m blaskaty.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (ten sam przykład).

Prawdopodobnie zezowaty lub mający oko pokryte bielmem: Glaucinus, Bláskáty. *Mącz* 146c.

Cf **BLASKI**, **BLASKOOKI**

KN